

Det portugisiske guld

Hvad gør man, når man er ejer af en sjælden racehest, og man ønsker at trække et føl på hesten? Hesteejer Lone Nyhuus tog til Portugal og hentede sæd fra en særlig hingst. En rejse og et projekt, der ikke var uden forhindringer.

LONE NYHUUS | specialmagasiner@jp.dk

Dyrlægen peger på skærmen og på billedet af den helt lille klat, der ligger og duver. Skærmen er en sort-hvid gengivelse af noget, som er helt småt, og som han siger, foregår inde i livmoderen på min store hest. Han siger, at det er ægget, og at det ser ud som om, det sidder godt fast, og at det ikke umiddelbart ser ud som om, der er to befrugtede æg. Åh, rædsel, for hvis det er tilfældet, skulle han ind og "klemme" den ene – altså slå et æg, et levende væsen, ihjel. Men nej, det er der ikke.

Så kigger han på mig. Og ja, jeg har været tidligt oppe; jeg har læstet hesten i traileren før en vis mand fik sko på, og ja, sammen med hesten har jeg kørt gennem næsten gennem hele Sjælland. Og så er det, han spørger: »Er du glad nu?«

Det var hjertet, jeg så. Hjertet på et lille foster. Hvis alt går vel – og hvorfor gør det ikke det? – kan vi næste sommer, sådan omkring Sankt Hans,

byde velkommen til endnu et eksemplar af den portugisiske fuldblodshest, lusitanoen. Så ja, jeg er glad.

Ligesom med kvinder gælder det for heste, at unge kroppe er bedre til at stå igennem graviditet og barsel. Zafira, min avlsgodkendte lusitano-hoppe, var nu blevet syv år. Hvis jeg skulle være sikker på at få succes med at få hende i fol, skulle det være nu. Blandt de ca. 50 lusitanoer, der efterhånden er kommet her i Danmark, vrimler det ikke ligefrem med hingste - og endnu mindre med avlsgodkendte hingste. En sådan er nødvendig, hvis jeg vil sikre mig et føl af god kvalitet, og som eventuelt kan sælges til en god pris. Eller i det mindste uden at sætte penge til.

Jeg søgte på nettet, læste mange magasiner, indhentede videoer og sendte disse videoer til mennesker med hesteøjne, som jeg stoler på. Valget faldt på Zimbrow. Syv år gammel, kæmpestor, med en fantastisk gang og masser af medaljer. Ham skulle det være. Men jeg ville se ham –

se ham live. Sammen med manden bookede jeg en rejse til Lissabon og lejede en bil og kørte de ca. 200 km i nordøstlig retning.

Leverer varen

På en stor ejendom i det tørre portugisiske højland stod Zimbrow og ventede i boksen. I det øjeblik vi ankom, blev han sadlet op - og vi blev taget ud i maj måneds skærende skarpe middags-sol. Her skulle vi se, hvad han kunne. Sveden piblede på panden, mens Rodrigo Torres, hestens ejer og rytter, viste os skridt, trav og galop. De fine øvelser, som OL-rytterne folder sig ud i, kunne Zimbrow også. Rodrigo Torres spurgte, om jeg kunne lide det, jeg så. Ja, det kunne jeg. Zimbrow har det, der skal til. Og jeg er heller ikke i tvivl om, at Rodrigo Torres har det, der skal til for at ride Zimbrow op til sit fulde niveau.

Efter to dage i et smukt landskab og blandt glade mennesker, var tiden kommet til det, som det hele drejede sig om. Sæden! Da Zimbrow får